

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1740. usque ad annum 1742

Fleury, Claude

Augustæ Vindelicorum, 1787

VD18 90119649

§. 30. Leandri Cardinalis de Portia obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67882](#)

Sæc. XVIII.

A.C. 1740.

§. XXX.

Leandri Cardinalis de Portia obitum

Idem ferme fatum subierat Leander ex illustrissima apud Foro-Julium Comitum Portiarum prosapia omniaco Conjuge sua die vigesima quatuor Decembbris anno 1673. suscepit. num ætatis duodecimum emensus cum ob indolem bonam, ingenii prstantiam atque judicii maturitate spes magnas idoneus Venetas mittitur, ut sub magisterio Patrum de Schola cognoscendis politioribus ditionis operam locaret, inde Patavinum gressus, legibus utriusque fori animo adjecit, ibidemque nativi quasi prodoris oblitus, inter Monachos Congregationis Benedictino-Cassinensis petiit. Piis ejus votis lubentissime nubebant illius Ordinis Superiores de Tironibus ibidem adlectus per annum Monasticæ vitæ instrumenta posuit, virtutibus solidis assertim profundissima humilitate & tationis studio undique munitissimatis dein anno 1693. Deo persolutis Philosophiæ ac Theologiæ tam progressu vacabat, ut religiosam iuramentum sacris Theologiæ dogmatis bueré juberetur, quo munere sum

cum laude perfunctus præcipue in eo Sæc. XVIII.
commendabatur, quod primus omnium
Theologiae arcana seclusis Metaphysicis,
absfrusisque Scholasticorum speculatio-
nibus nonnisi ex S. Scriptura, Patrum &
Conciliorum placitis hausta tradiderit,
hancque sublimissimam Facultatem ex
Dialecticorum dumetis ad spatia libe-
rioris campi revocaverit, qua methodo
Cardinalis Cornarus tum Patavinus
Præful tantopere delectabatur, ut Lean-
drum in publicum hujus Universitatis
Professorem nominaret: Theologicum
Ibidem feliciter emensus stadium Ro-
mam evocabatur, ubi in Abbatia S.
Calixti pari methodo, æqualique to-
tius urbis summi Pontificis applausu
aliquamdiu divinarum rerum scientiam
docuit, cumque commune scientiarum
oraculum tam Romæ ab Eruditis quam
in Monte Cassino a suis haberetur, do-
ctissimi quique Viri ab ejus ore pen-
debant, conversis in se unum omnium
oculis animisque; hinc & amorem &
venerationem sibi, invitus quoque, do-
mi forisque conciliavit: nil tamen æ-
grius tulit, quam si a privatis suis stu-
diis, & solitario religioſæ vitæ otio ab-
straheretur: obedientiæ tamen voci ad
primos quosque nutus obsecundans,
omnia ferme Ordinis sui munia magis
conspicua, & eo ipso magis ardua in-

offen-

U 3

A. C. 1740.

Sæc. XVII. offendit pede percurrit, ac nominis
A. C. 1740 fama ad Aulam Romanam pervolata
a Clemente XI. S. Indicis Congregati
nis Consultor, & Abbas Cœnobii ad
Paulum, & ab Innocentio XIII. Co
sultor S. Officii, & S. Congregati
nis Visitationis Apostolicæ renun
tus est, pluribusque aliis ejusmodi
ribus gravatus, cuncta in negotiis
commissis tam mira sedulitate perfec
ut ab ipsomet Pontifice saepius pra
tim in rebus Theologicis in conili
adhiberetur. Mortuo autem Inno
centio XIII. Benedicti XIII. ejus Succes
oris in hunc Virum non modo natali
splendore, sed vel maxime morum
tegritate, & eruditionis præstantia
leberrimum maxima erat observantia
nil arduum aggrediebatur Pontifex
consulto prius Leandro: Lateran
Synodo tanquam consummatæ dictu
Theologum adesse voluit, ejusque plo
cium in discutiendis Noailli articulis
cutus est. Tot tantaque demum
rita remuneratus die trigesima Ap
lis in Templo Benedictinorum ad
Ambrosium mortuo Cardinale Pri
Leandrum Pergameni Ecclesiæ Epis
cum suffecit, eodemque die S. Puri
ratorum Collegio adscriptis, eique
Diæcesin suam abeundi præter Prior
um redditibus pingue, etiam aureo

Sæc. XVIII.
A. C. 1740.

Crucifixi imaginem, sibi a Coloniensi Electore dono datam liberaliter imper-
tivit. Præterea Cardinalis sex adhuc aliis Congregatioibus ab eodem Papa aggregatus est, quibus, ut pro munera-
ris sui ratione interesse posset, Episco-
patum suum, annuente Benedicto Pa-
pa, Abbatii Ridettio ulro cessit, quo
Pontifice vivis erepto in sacris comitiis
in Successorem a non paucis suffragato-
ribus spetebatur; quod tamen onus a
suis humeris amoturus, cum aliunde calculi doloribus vehementer cruciare-
tur, Mense Aprili ad finem vergente ex
Conclavi excessit: ast importunis Car-
dinalium precibus votisque expugna-
tus, recuperata nonnihil valetudine re-
versus est, ubi in scrutinio die octava
Maii solus duas, ut vocant, tertias ex
suffragiis tulerat, abs dubio in Papam
eligendus, nisi Cardinalis Cienfuegos
cum suis obstitisset, suspicatus, hunc
utpote, Venetæ Reipublicæ obnoxium
plus Gallis quam Austriacis propensum
fore. Paulopost tamen die vigesima Ju-
nii acutissimis doloribus non sine magno
vitæ discrimine cruciatus denuo comi-
tia deferere coactus est, rursus tamen
a Purpuratis exoratus die decima Julii
rediit, & haud parum ad electionem Cle-
mentis XII. contulit. Hujus quoque
Pontificis benevolentiam de Ecclesia

U 4

opti-

Sæc. XVIII. optime meritus sibi mirum in modum
A. C. 1740. conciliabat, unde ab eodem gravibus Sedis Apostolicæ negotiis adiutus, atque Indicis Præfectura auctor Coisciæ aliorumque ob male administratum ærarium accusatorum caussam iudicare jubebatur, ac insuper publico bono strenue procurando natus Xenodochium S. Spiritus in Saxia, ejusdem mensam nummulariam, cum ob malum rei familiaris procreationem gravissimæ alieno laboraret, accitis in opere Præfulibus incredibili patientia, dexteritate, invictaque constantia restaurans irrepentesque abusus tam prospere consumulit, ut Pontifex eidem publici hujus Hospitiæ curam ex integro demandasset. Dum autem in medio laborum curerat, post Clementis XII. mortem in Vaticana comitia toties suæ fune propitia, ac toties suæ vitæ fune decima octava Februarii ingredi coepit, ac repentino, pertinacique modo pressus in suo Palatio, ad quod ex eis clavi die duodecima Maji translatus, intempestiva nimis morte die decima Junii excepsit, anno ætatis sexagesimo sexto cum semestri & diebus octo decim: corpus ejus depositum est primo in Ecclesia Titulari S. Calixti, postea tumulatum in illo S. Pauli ex mænia, quam sacram ædem Abbas

tusstate pene collapsam recens etiam
erecto facello S. Birgittæ, mirifice
exornaverat, ac magnifica Porticu rui-
næ proxima ad pristinam firmitatem re-
vocata pavimentum nimia humiditate
contabescens salubrius effecerat.

Sæc. XVIII.
A. C. 1740.

§. XXXI.

*Seraphinus Cardinalis Cencius mor-
tuus.*

Postremum ex Cardinalibus eodem
Mense mors intempestiva rapuit Se-
raphinum Cencium, seu Cincium, ex
nobili Romanorum genere Patre Fran-
cisco & Matre Justina Ripa anno evoluti
sæculi septuagesimo sexto die trigesima
prima Maji progenitum. Hic liberali-
ter educatus bonisque moribus imbui-
tus Romæ sacratoribus literis ac Juris-
prudentiæ tam felicem navabat ope-
ram, ut in eadem Romana Universitate
utriusque juris Doctor renuntiaretur.
Postea a Clemente XI. Romanæ Curiæ
Præsul & utriusque signaturæ Referen-
darius in Congregatione Fabricæ D. Pe-
tri suffragium tulit, suaque prudentia
ac dexteritate haud mediocrem sci no-
minis celebritatem consecutus est: nec
minori laude Cameræ Apostolicæ Pro-
Auditorem & sub Innocentio XIII. Ro-
mæ Romanæ Judicem per decem omni-

U 5